

[Ayoë Herbol.]

komster mellem de to parter. Sygekasserne og lægerne har faktisk en stærk fælles interesse i at opretholde kontingentgrænsen, og der er ikke nogen grund til at frygte, at denne enhedsordning skulle medføre en slettelse af sygekassegrænsen og dermed det, lægerne kalder den engelske ordning. Jeg tror, at sygekasserne og lægerne vil finde frem til et grundlag for overenskomster.

Hvad angår spørgsmålet, rejst af venstre og de konservative, om dette lovforslags grundlovsstridighed, skal jeg ikke gå ind i juridiske spidsfindigheder, da jeg slet ingen forudsætninger har derfor. Jeg vil dog gerne understrege, også fordi det slet ikke har været fremme i pressen, at det er repræsentantskabet, der skal træffe afgørelse, såfremt et sygeforsikringselskab ikke kan fortsætte; enten skal midlerne overføres med forholdsmæssige andele til de anerkendte sygekasser, eller de skal benyttes til socialt formål. Når en sådan forenings repræsentantskab har nogle muligheder at vælge imellem med hensyn til midlernes anvendelse, synes jeg ikke, man kan tale om ekspropriation.

Retsforbundet anbefaler, at man stemmer for lovforslaget om offentlig sygeforsikring og for lovforslaget om svangerskabshygiejne.

Ragnhild Andersen: Den kommunistiske gruppe beklager naturligvis meget den forringelse af lovforslaget, der blev gennemført for et øjeblik siden; især efter at have hørt, hvilken uhyre negativ indstilling der kom til orde fra de to oppositionspartier, må jeg sige, at det er meget at beklage, at man har imødekommet de to partier ved her ved tredje behandling at forringe ordningen for B-medlemmerne.

Der kan ikke være to meninger om, at i sammenligning med gældende lov er den nye sygeforsikringslov, som den kaldes, et ganske betydeligt fremskridt for befolkningen. Den imødekommer vel ikke på alle områder de ønsker, den kommunistiske gruppe havde til en ny sygeforsikringslov, og som vi har givet udtryk for ved første og anden behandling. Vi har sagt, at vi mente, man burde bort fra sygekassegrænsen og frem til en ordning, hvorved alle borgere fik ret til fri lægebehandling, fri medicin og fri hospitalsbehandling, samt

erstatning til dem, der under sygdom havde tab af arbejdsfortjeneste. Vi har sagt, at vi derfor ville foretrække en opkrævningsordning ad skattevejen, så borgerne betalte progressivt og efter evne til sygeforsikringen. Som sagt, lovforslaget imødekommer ikke på alle disse områder de ønsker, vi har bragt frem i folketinget, men alligevel imødekommer det på meget vigtige og betydningsfulde områder ønsker, tanker, synspunkter og forslag, som kommunisterne i de senere år har fremsat i tinget. Jeg tænker især på et meget betydningsfuldt område, nemlig de fremskridt, som denne lovgivning vil komme til at betyde for den store lønmodtagergruppe; det drejer sig om næsten $\frac{3}{4}$ million medlemmer af det danske samfund; vi har sat ind for at nå frem til en obligatorisk og forbedret sygelønsordning, fordi vi anså det for påkrævet, og her betegner det foreliggende lovforslag et meget stort socialt fremskridt.

Jeg kan med glæde notere, at de synspunkter, den kommunistiske gruppe fremførte ved vort forslag til beslutning i tinget for mere end 2 år siden om en obligatorisk og forbedret sygelønsordning for lønmodtagere, i høj grad har vundet indpas i denne nye sygeforsikringslovgivning. Jeg kan også med tilfredshed notere, at vi nu omsider får en forbedret barselhvileordning for de tusinder af udearbejdende kvinder, et spørgsmål, som min gruppe i så mange år har arbejdet for at få løst i denne retning, idet vi har stillet forslag om at få barselhvilelovgivningen forbedret. Også på andre vigtige områder betegner det foreliggende lovforslag væsentlige forbedringer for den store befolkning.

Lad så venstre og de konservative være nok så vrangvillige, som de er det her i dag, hvor de forsøger at få denne sidste behandling udsat endnu en gang. Jeg går så langt som til at sige, at de forsøger en vis sabotage af lovforslagets vedtagelse. De er sure, sagde ræven om rønnebærrene, den kunne ikke nå dem. Jeg tror ikke, at man, som det ærede medlem hr. Peter Larsen gjorde det, på den måde kan yde modstand mod en gennemførelse af bestemmelserne for fortsættelsesygekasserne og de nye B-afdelinger i sygekasserne. Efter min mening er det ikke afgørende for befolkningen i det lange løb, om de er med-